

Allerhøiſtsamme oplæste derefter fra Thronstolen følgende Tale:

**Danſke Rigsdagsmænd!**

Da I nu ſtaaer i Begreb med at vende tilbage til Eders Hjem efter denne korte, men betydningsfulde Samling, føle Vi Trang til Selv at bringe Eder Vor Hilsen og Vor Tak for, hvad I have udrettet til Fædrelandets Vel.

Vi have idag forſynet de af Rigsdagen for tredie Gang vedtagne Grundlovsudkast med Vor Underſkrift, og Vi ere overbeviste om, at Vi herved have handlet i ſamme Aand, ſom Vor Høiſalige Førgænger, da han den 5te Juni 1849 ſtafæſtede den Grundlov, ſom nu ved Eders Medvirkning er bleven underkaſtet det fornødne Gjennemſyn for at kunne blive anvendelig paa alle Rigets Anliggender. — Det er Vort tillidsfulde Haab, at Vort frie og trofaste Folk med Fædrelandſkærlighed vil ſlutte ſig til denne Grundlov, og at alle Vore Underſaatter, uanſeet den Meningsforſjellighed, ſom paa Sagens foregaaende Trin frit og uhindret har kunnet fremtræde, nu, da Afgjørelſen er truffen, eendrøgtigen ville ſamvirke med Os i Beſtræbelsen for en frugtbringende Udvikling af Statens aandelige og materielle Kræfter.

Vi bede den almægtige Gud, at han vil lægge ſin Veſtgignelſe i det Bærf, ſom Vi nu tiſammen have tilendebragt, at han vil give os Alle Kraft til at arbejde videre i Troſtab og Samdrøgtighed, og at han vil bevare og beſtjerime Danmark og det Danſke Folk!

Med diſſe Ord erklære Vi herved Rigsdagens nærværende Samling for ſluttet.

Efter Talens Slutning udbryd Forsamlingen i et „Rongen leve!“, der ledsages med et ni Gange gjentaget Hurra.